

کرنلاره که تگلاره؟

د هیواد دا اخیرنی څلور پنځه لسيزی لکه څنگه چی د راز راز ډراماتیکو سیاسی پېښو نه ډک ول، همدارنگه یی د پښتو او دری ژبو و سیاسی ادبیاتو ته هم د یو لړ نوو اصطلاحاتو و راوستلو ته لاره پرانیستل او ډیری نوی سیاسی اصطلاح گانی چی لدی نه وړاندی یی دومره چلند نه درلود، را مخته کړی. په سیاسی ادبیاتو کی دا ډول نوښتونه تر لویه بریده په ځانگړی ډول د محمد ظاهر شاه د سلطنت په وروستیو لسو کلنو کی چی دا دوره د دموکراسی د لسيزی پنامه یاده شوی ده، منځته راغلی دی. پدی لسيزه کی د نوی اساسی قانون پر بنسټ یو نسبتاً زیات شمیر سیاسی جوړښتونو نړی ته سترگی پرانیستی چی اکثری یی لا په ډیر ماشومتوب کی ددی فانی نړی سره خدای په امانی وکړه او ځینو نورو یی و کولای شول چی د بلوغ سن ته ځانونه ور نژدی کړی. که څه هم یوه لا ددغو نه د پوره بلوغ مزه و نه کتل، خو که چیری د خلق دموکراتیک گوند سیاسی واک ترلاسه کړی نه وای او دخپلی مرانامی سره یی سم سیاسی مبارزی ته دوام ورکړی وای، دا چانس یی درلود چی د سیاسی بلوغ مزه و څکی.

د مرانامی او اساسنامی د اصطلاح گانو کارولو هم د دموکراسی د لسيزی را پدی خوا په سیاسی ادبیاتو کی ډیر رواج موندلی دی. ددی لیکنی نه می موخه دا نده چی د دومره اوږدو کلونو وروسته لوستونکو ته سیاسی درس ورکړم او دغه اصطلاح گانی ورته تشریح کړم. د لیکنی اصلی موخه داده چی ددغو دواړو اصطلاح گانو د پښتو انډول د اوسنی کارونی د پرځای والی او بیخای والی په هکله په څو لنډو کرښو کی دا خبره د لوستونکو سره یو ځای وڅیرم.

د مرانامی د پاره اوسنی پښتو انډول چی سیاسی گوندونه تری ډیر کار اخلی هغه **کرنلاره** او د اساسنامی د پاره یی **تگلاره** غوره کړی ده. خو سوال دادی چی ایا دغه پښتو انډول شوی اصطلاح گانی پر ځای کارول کیری او که بیخایه. داخبره می د ډیرو کلونو راهیسی د فکر پر اسمان د اوریځو پشان گرځی راگرځی او کله ناکله خو می لا د ځینو سیاسی گوندونو د مسئولو کسانو سره یاده کړی هم ده، خو هغوی لکه د سیاست په نورو برخو د عادت له مخی د پخوا پشان پر هغه پخوانی لاره په پتو سترگو روان دی او هیڅ ډول نوښت ته لا تر اوسه تیار نه بریښی.

یوه ورځ می محترم استاد پوهاند مجاور احمد زیار صاحب ته چی د کره او معیاری پښتو د پاره ډیر زیار کاری، تلفون و کړ او تری نه می و پوښتل چی د **کرنلاری** او **تگلاری** اصطلاح گانی چا او کله پښتو ته ور دننه کړی دی. ده راته وویل چی نژدی ۳۵ کاله پخوا کله چی مور په پښتو ټولنه کی پدی هکله غور کاوه چی څنگه به و کړای شو د پښتو ژبی پر اوږو باندي د عربی اصطلاح گانو بار تر یوی کچی را سپک کړو. پدغه وخت کی د نورو اصطلاح گانو تر څنگ لکه **شکیلاک** (استعمار) او **زبیبناک** (استثمار)، د مرانامی د پاره **کرنلاره** او د اساسنامی د پاره **تگلاره** د بناغلی حبیب الله رفیع لخوا را وړاندی شوی چی زماهم خوښی او ورسره تائید می کړی، د هغه را وروسته دادی تر اوسه پوری دا اصطلاح گانی په بشپړه پیمانته کارول کیری.

ما ورته پدی اړوند خپل نظر داسی څرگند کړ: مرانامه، برنامه او خط مشی په یوه مانا او ورته مفهوم کارول کیری. **خط مشی** بیا د عربی (**خط المشی**) څخه دری شوی اصطلاح ده چی (**خط**) یی د مسیر، لین او (**لاری**) مانا ورکوی. دویمه برخه یی یانی (**المشی**) بیا د (**پلی تگ یا تللو**) مانا لری چی پدی توگه **خط مشی** په پښتو کی د تللولاره یا (**تگلاره**) سره انډول کیری او دا شی هم هغه برنامه یا مرانامه ده، نه اساسنامه. اساسنامه چی هلته د یوه سیاسی یا ټولنیز سازمان تشکیلاتی (جوړښتی) ځانگړتیاوی په گوته کیری، د خط مشی یا (تگلاری) سره په هیڅ ډول که هر څومره کوښښ هم وکړو، اړخ نه لگوی، هیڅ ډول ورته والی او انډول توب ورسره پیدا کولای نشی.

محترم زیار صاحب زما څرگندونی په غور سره وارویدی او په قناعت کولو سره د چا خبره پر شا و ټکولم. دده وویل چی رښتیا هم باید تگلاره د مرانامی د پاره غوره شوی وای، خو هغه وخت هیڅوک هم و دی خبری ته متوجه نشو او اوس دا گویا یوه پر ځای او منل شوی اصطلاح گڼل کیری، مگر و سمون ته اړتیا لری. ده راته وویل چی دی اوس د پښتو پر یوه نوی قاموس کار کوی او وعده یی وکړه چی دا تیروتنه په حتما هلته سمه کړی. مگر تر هغه وخته پوری پدی موخه چی تگلاره په نوی مانا سره دود شی، باید هر چاته چی ددغو اصطلاح گانو د کارولو سره سروکار لری، ورسول شی او هغوی باید پدی خبره پوه کړل شی چی د تگلاری سره د یوی مودی د پاره په قوسونو () کی مرانامه او د کرنلاری سره اساسنامه و لیکي.

زه خو دادی د استاد د سپارښت سره سم ددغی لیکنی د لاری داخبره د اړوندو کسانو تر غوږونو پوری رسوم، مگر زه پخپله د اساسنامی د پاره هم **کرنلاره** یوه په زړه پوری او په ټوله مانا انډوله او مناسبه اصطلاح نه بولم. داڅکه چی (کرنلاره) دیوه سازمان د جوړښتی ځانگړتیاوو بنودلوته د لغات او ریښو له مخی مناسبه اصطلاح نه ښکاري. داچی اساسنامه د سازمان جوړښتی پر بنسټ یوه په گوته کوی او باید په پښتو کی هم داسی یوه اصطلاح ورته وکارول شی

دپانو شمیره: له 1 تر 2

لکه (جوړښتياوې، جوړښتلاره، بنسټونه) او يا کوم بل شی چې له مخې يې هدف په گوته او له ورايه د څرگنديدو وړ وي.

دا خبره هم د يادوونې وړ ده چې تر اوسه پورې يوازي سياسي گوندی دی چې لکه د خپل کار په نورو برخو کې، پدې هکله هم د نووښتونو سره جوړتيا نلري. که ټول پښتو انټرنیټي سايټونه را پرانيزو، وبه وينو چې هلته په فهرست کې دوی د خپل سايت مرام د تگلاری پنامه ياد کړی او تشریح کړيدی. نورو نوښتگرو ليکوالانو هم د تگلاری اصطلاح د مرام او کاری پروگرام په مانا کارولی ده، د بيلگې په توگه: « د افغانستان په هکله د اوباما نوی تگلاره »، « په ټولټاکنو کې حامد کرزی خپله راتلونکی تگلاره په نوی بڼه وړاندې کړه » او دا ټول بېشميره نوری بيلگې شته چې هلته تگلاره د مرام او موخې په مفهوم کارول شويده.

خدای دی وکړی چې محترم زيار صاحب دا ليکنه ولولی، که چيرې زما او دده دتلفوني خبرو څخه ځينې ټکي زما څخه هير، زيات يا کم او ياهم گډوډ شوی وي، هيله ده هغه راته سم او پدې اړوند په ټوليز ډول لا زياته رڼا پری واچوی. باور لرم چې دده څرگندونې زما په پرتله پدغه باره کې ډير دروند وزن لری ځکه چې زه يو معدن پيژندونکی متخصص يم او دی په ژبپوهنه کې د ډيرې لوړې ډگری درلودونکی متخصص دی. تر ټولو به لا ښه دا وای چې محترم حبيب الله رفيع هم دا ليکنه لوستی وای او خپل نظر يې پدې اړه څرگند کړی وای. که بل کوم محترم وطنوال ددغې څانگې ماهر متخصص د لوړو څرگندونو په وړاندې د تائيد او يا رد د پاره لا نور دلايل ولری، د هغوی څخه هم په درناوی سره هيله کوم چې ميديا ته يې را وباسی او يا يې پدغه ايميل (nawzhm@yahoo.dk) را وليږی.

غواړم د فرصت نه په گټې اخيستلو سره د اوسنی راجستر شوو گوندونو د تگلارو (مرامنامو) په اړه هم څو کرښې يادوونه وکړم:

د هغو راجستر شوو گوندونو تگلاری چې په يوه يا بل ډول زما پلاس راغلی دی، هغه می څير سره لوستی دی. د خدای د حق خبره خو داده چې ډيری می خوښی شوی ندی، داځکه چې نه يې منځپانگه (متن) د نن ورځې غوښتنې څرگندولی او نه يې بڼه د ژبنی ځانگړتياوو سره سم چې دا ټول يو مهم سند بايد په لوړو ادبياتو باندې وليکل شي، سمون درلود. د بيلگې په توگه دهغو گوندونو تگلاری چې د خلق دموکراتيک گوند جزيری گڼل کيږی، ان د نوموړی گوند د هغی مرامنامی په پرتله چې نژدی ۴۵ کاله پخوا په ۱۹۶۶ کال د خلق د جريدی په لومړی گڼه کې نشر شوه، د منځپانگې او بڼی له مخی د سيالی وړتيا نلری (په هغه وخت کې ددی سازمان ټول غړی تر ۵۰۰ تنو لږ وو). په هغه مرام کې د وخت نژدی ټولو غوښتنو غبرگون موندلی وو او په لوړو ادبياتو سره ليکل شوی وو. داچې د واک د ترلاسه کولو وروسته پاملرنه ورته و نه شوه، زما په اند دا يوه لويه تيروتنه وه. دشوروی تر شکيلاک وروسته خو اصلا دموکراتيکو پرنسيپونو او دهغه وخت برناموی غوښتنو خپل مفهوم د لاسه ورکړی وو، په پيل کې د يوی سوسيالستی ټولنی د جوړيدو د پاره تياری نيول کيدی او په وروستيو کلونو کې د افراط تر کچې ښی خوانته روان ول.

د اوسنی گوندونو د برناموی نیمگړتياوو تر ټولو لوی لامل زه پدې وينم چې دا برنامی يوازي د يوه او يا هم ندرتا د يو دوو تنو د فکر زيرنده ده. د يوه سياسي گوند مرامنامه تر ټولو مهم سند دی چې له مخی يې سيال گوندونه يو له بله سره پرتله کيږی. هغه برنامه چې په سياسي ډگر کې د سيالی وړتيا و نه لری، اړوند گوند به تل مخ پر کښته روان او په سياست کې به هيڅکله هم کومه لاسته راوړنه ونلری. سياسي برنامه بايد د يوی داسی پياوړی ډلی (کميسیون) په مټ جوړه شی چې د برنامی هر برخه (سياسی، اقتصادي، اجتماعي او نور) د اړوندو چارو د ماهرانو له خوا وليکل شی. وروسته بايد دگوندی سازمانونو نظر غوښتنی ته وړاندی او يوار بيا د نوموړی کميسیون لخوا غور وړ باندی وشی. لدی نه وروسته و يوه اديب ته سپارل کيږی چې تر وسه وسه يې په ستندرد ژبه او ښکليو ادبياتو وليکی او په پای کې بايد په حقوقی چارو کې کوم بلد څوک هغه په حقوقی ژبه واری. دا حتمی نده چې د گوند په مشرتابه کې به دا ټول متخصصان غړيتوب ولری. پدې کار کې کيدلای شی د نورو کادرونو او ان د گوند د مينه والو څخه هم مرسته وغوښتل شی او ان کيدلای شی د حق الزحمی په مقابل کې دا کار د هغوی په مټ تر سره شی، مگر د کمزوری برنامی درلودل په هره بهانه چې وي، د يوه سياسي گوند په گټه ندی او اړوند گوند د نورو سيالو گوندونو په وړاندی کمزوری ښی. داخبره می و يوه ځانگړی گوند ته گوتنیونه نده بلکه په ټوليز ډول هغو ټکیو ته د سياسي گوندونو پام را اړول غواړم چې ددوی دسياسی وړتياوو په جگولو کې اړين توکی دی.

که کعبی که بتخانی ته تگ و پوی کړم
زمابی د يار له مخه مقصود نشته
(حميد ماشوخيل)

پای

د پاڼو شميره: له 2 تر 2